

han erklærede, at disse betød ikke en Smule, dertil var Kammerherre Zahle, saa vidt jeg kunde forstaa, en alt for ubetydelig Person, man kunde ikke tillægge hans Udtalelser synderlig Betydning. Nu vil jeg sige, at hvis de Konservative, der er saa begejstrede for deres eget Forslag, havde det saaledes, at der virkelig var noget at være stolt og overlegen af, kunde jeg forstaa det ærede Medlems Udtalelse. Men de, der har været Medlemmer af Militærkommissionen, vil vide, hvorledes det i det hele ser ud med de Konservatives Forslag. Først maatte vi vente 14 Dage i Militærkommissionen paa Forslaget, fordi en af de militære tilfornedede, General Moltke, var blevet syg. De Konservative kunde derfor ikke faa deres Forslag færdigt, de maatte afvente, at han igen blev rask. Det kunde de for Resten alligevel ikke afvente, hans Sygdom trak ud, og de maatte derfor se at klare sig selv. Men da Forslaget var forelagt og Ordføreren Landstingsmand Piper skulde forklare det, maatte han hvert Øjeblik standse og spørge de militære tilfornedede: hvad er det egentlig, vi mener med vort Forslag? Og de militære tilfornedede, der er brillante Mennesker, var straks parate til at fortælle, hvad der var Meningen med det Forslag, der var skrevet af de militære tilfornedede. Det ærede Medlem Hr. Pürschel havde lovet Studenterforeningen en Aften at komme hen og tale om Militærlovene. Han kom og begyndte med at fortælle elskværdigt overlegent, som det ærede Medlem har for Skik, om hvad de Radikales og Socialdemokraternes og Venstres Forslag gik ud paa, og dernæst sagde han: hvad de Konservatives Forslag angaar, ligger det ikke for her. Studenterne blev lidt overraskede, og han maatte til sidst til at fortælle, at han ikke kunde sige noget om de Konservatives Forslag, fordi General Moltke ikke var blevet rask, det ærede Medlem vidste derfor ikke, hvad han skulde sige. De skulde have en til at fortælle, hvad de mente, nemlig den Mand, der havde skrevet det konservative Forslag. Naar det forholder sig saaledes, skulde det ærede Medlem tale saa sagte om Husfidsarbejde overfor andres Forslag.

Med Hensyn til Kammerherre Zahle, der var en ubetydelig Personlighed, og hvis Udtalelser ikke havde særlig Vægt, vil jeg blot minde om, at ogsaa den nuværende Regering benytter Hr. Kammerherre Zahle som Danmarks Repræsentant ved alle vigtige internationale Forhandlinger. Maaske er det rigtigt, hvad det ærede Medlem siger, at det er ikke den rigtige Mand, vi har faaet

af Sted, men jeg vil da, naar man næste Gang skal sende en Mand af Sted, henstille til den højtærede Regering at sende det ærede Medlem Hr. Pürschel, der har ganske andre Betingelser for at tale med om saadanne Sager end den ubetydelige Kammerherre Zahle. Jeg vil for øvrigt sige, at jeg synes, det var letsindigt af det ærede Medlem at komme med den Slags Udtalelser, da han Aftenen i Forvejen havde faaet en Advarsel af et af hans Partis Hovedorganer, der sagde, at hans Overlegenhed klædte ham ilde. Det skrev, at den Maade, hvorpaa han var begejstret for sig selv, skulde han gemme, til han en Aften kom i Studenterforeningen. Alligevel kom han den næste Aften og talte om andre Partiers Forslag som Husfidsarbejde, og det til Trods for, at de Konservative maatte have Hjælp for overhovedet at kunne fortælle, hvad deres eget Forslag gik ud paa. Det ærede Medlem gjorde mig opmærksom paa — og jeg har senere set, at det er rigtigt —, at jeg under Omtalen af, hvad Hærens Overledelse havde sagt om Venstres og de Konservatives Forslag, har faaet disse Udtalelser blandet sammen. Det er rigtigt, den ene af disse Udtalelser gjaldt Venstres Forslag, den anden det konservative Folkeparti. Men det betyder for saa vidt intet, som Udtalelserne gaar ud paa det samme. Hærens Overledelse siger om det Forslag, der er fremsat af det konservative Folkeparti, at det er bedre end Venstres, men det giver dog ikke en saa stor og saa vel udstyret Styrke, som de anser for nødvendig for at kunne værne vor nationale Sikkerhed. Altsaa Hærens øverste Ledelse erklærer, at det Forslag, det konservative Folkeparti har fremsat, ikke er tilstrækkeligt til Haandhævelse af den nationale Sikkerhed. Det hele hviler paa et Skøn, som der er blevet sagt fra mange Sider. Men hvem skal skønne? Hvis det er Hærens Ledelse — og det er jo det, man tidligere har paastaet fra konservativ Side —, saa duer altsaa det Forslag, det konservative Folkeparti har fremsat, ikke; vi kan ikke med de Styrker, der stilles til Raadighed, værne vor nationale Sikkerhed — hvis Hærens øverste Ledelse er den, der har den bedste Indsigt heri.

Jeg har dernæst et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Anders Lebeck. Det ærede Medlem rettede den Henstilling til det ærede Medlem Hr. Schmidt at virke for, at man nede i Tyskland saa med Forstaaelse paa Forholdene herhjemme, og han talte varmt for, at vi skulde yde Hjælp til de Danske, der er blevet tilbage paa den anden Side Grænsen. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Anders Lebeck i,